

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720202055
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5720202055.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobkyne - A. Q., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX T., S. XXX/XX, proti žalovanej - Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom 829 90 Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, v zastúpení právne - Remedium Legal, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, o určení, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov a o zaplatenie 864,23 eur, na základe odvolania žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6Csp/45/2020-187 zo dňa 8.12.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie:

- vo výroku II., v ktorom súd určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere „Flexi pôžička“ č. 00022111140112 uzavretej dňa 14.1.2012 medzi stranami sporu je bezúročný a bez poplatkov,
- vo výroku III. o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 585,12 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku,
- vo výroku V. o nároku žalobkyne voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 35,4%.

N e d o t k n u t ý m o s t á v a rozsudok vo zvyšných odvolaním nenapadnutých výrokoch:

- o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 28,49 eur (výrok I.),
- o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti (výrok IV.).

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom:

- určil za bezúročný a bez poplatkov úver medzi stranami sporu poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere „Flexi pôžička“ č. 00022111140112 uzavretej dňa 14.1.2012 (výrok II.),
- žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 585,12 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.),
- zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 28,49 eur (výrok I.),
- vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok IV.),
- žalobkyni priznal voči žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 35,4% (výrok V.).

2. Potom, ako na pojednávaní zobrala žalobkyňa svoju žalobu v časti o zaplatenie sumy 28,49 eur späť, súd za súhlasu žalovanej v tejto časti konanie podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil a predmetom posudzovania a rozhodovania zostal zvyšný nárok o zaplatenie sumy 835,74 eur, určovací nárok, že úver poskytnutý žalobkyni žalovanou podľa konkrétne vymedzenej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov.

3. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 14.1.2012 uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexi pôžička“ s poukazom na § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a na zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov...(ďalej len „ZoSÚ“).

4. S odkazom na právnu úpravu účinnú od 1.5.2018 ktorá zakotvila do ustanovenia § 11 ods. 4 ZoSÚ ako osobitného právneho predpisu právo spotrebiteľa pred súdom sa domáhať žalobou určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, okresný súd riadiac sa následne z pohľadu ust. § 137 písm.c),d) CSP už neskúmal, či má žalobkyňa na takomto určení naliehavý právny záujem. Otázku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru riešil podľa vymedzených kritérií právnej úpravy v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (14.1.2012) a preskúmal či predmetná zmluva spĺňala obsahové náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ y/, § 10 ods. 1 Z.č. 129/2010 Z.z. resp. či nebola v zmluve nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky.

5. V zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru výška úveru bola uvedená sumou 1.450 eur. Podľa znenia odseku 7 článok I zmluvy poplatky platné ku dňu uzavretia zmluvy sú poplatok za poskytnutie úveru 33 eur, splatný najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru a tiež poplatok za vedenie úverového účtu 2,50 eur mesačne, splatný spolu s mesačnou anuitnou splátkou. Tieto dva poplatky s uvedením druhu a ich výšky boli uvedené aj v odseku 3 článku I zmluvy v rámci údajov, na základe ktorých je vypočítaná RPMN (ročná percentuálna miera nákladov). Z výpisu z účtu (listinný dôkaz na č.l. 9 spisu) vyplýva, že úver vo výške 1.450 eur bol dňa 16.1.2012 poskytnutý na osobný účet žalobkyne uvedený v záhlaví danej zmluvy, zároveň však bola v prospech účtu uvedeného na čerpanie XXXXXXXXXXXX/XXXX pripísaná suma 33 eur. Už v deň čerpania úveru tak žalobkyňa nedisponovala celou výškou úveru uvedeného v zmluve, ale rozdielom medzi sumou 1.450 eur a sumou 1.417 eur, teda nedisponovala sumou 33 eur. Súdny dvor (tretia komora) v rozsudku z 21.4.2016 v konaní Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s. uzavrel, že článok 3 písm. I a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.

6. V súdenom prípade žalobkyňa nikdy nemala k dispozícii fyzicky sumu 1.450 eur, ale len sumu 1.417 eur, táto reálne poskytnutá suma mala byť uvedená ako výška úveru. Postup, ktorý uplatnila žalovaná, že do výšky úveru započítala aj položku z celkových nákladov na úver, a to poplatok za poskytnutie úveru, nebol správny, pretože tento poplatok je súčasťou nákladov úveru a nemôže tak byť súčasťou istiny úveru. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že strany sporu si v predmetnej zmluve dohodli, že žalobkyňa bude platiť splátky úveru a ostatné peňažné záväzky vzniknuté zo zmluvy bankovým inkasom z osobného účtu uvedeného v záhlaví zmluvy a žalovaná tak bola oprávnená zinkasovať poplatok za poskytnutie úveru. Rozhodujúce je podľa názoru okresného súdu, že náklad spojený s úverom nemôže byť súčasťou istiny poskytnutého úveru a ak žalovaná nemala nikdy k dispozícii sumu 1.450 eur, výška úveru nemôže predstavovať sumu 1.450 eur. Okresný súd dodal že uvedený postup žalovanej môže predstavovať nekalú obchodnú prax a minimálne možno uzavrieť, že v posudzovanom prípade úver nebol poskytnutý transparentným spôsobom. Každopádne náležitosť vyžadovaná podľa ust. § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, bola uvedená chybné, chybné uvedená náležitosť je de facto absenciou danej náležitosti, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom k 14.1.2012.

7. Navyše aj niektoré ďalšie z náležitostí uvedených v ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ nie sú v zmluve vyjadrené transparentne. Medzi tzv. základnými podmienkami zmluvy nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Je uvedená len v rámci údajov, z ktorých bola vypočítaná RPMN úveru (18,78%) a čiastkou 3.023,72 eur. V rámci týchto údajov je uvedená aj skutočnosť, že sa do výpočtu danej RPMN radí aj mesačný poplatok za vedenie úverového účtu 2,50 eur a poplatok za poskytnutie úveru 33 eur. Okresný súd za transparentné považuje uvedenie takýchto údajov už pri opise tzv. základných podmienok úveru, t.j. na mieste, kde je uvedená výška a splatnosť úveru, či výška splátok, t.j. tu by mala byť uvedená aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a tiež by mali byť uvedené všetky nesankčné náklady spojené s úverom. Súd nevidí racionálny dôvod na to, aby bolo transparentne uvedené, že spotrebiteľ bude platiť poplatok za poskytnutie úveru, ale pokiaľ ide o poplatok za vedenie

úverového účtu, ktorý je vyšší ako poplatok za poistenie už takto transparentne uvedený nie je. Navyiac, pri tzv. základných podmienkach nie je uvedené, že spotrebiteľ bude platiť i poplatok za poistenie 33 eur. Pritom najmä poplatok za vedenie úverového účtu predstavoval pri uzavretí zmluvy predpokladaný náklad až 300 eur (120 mesiacov x 2,50 eur). Súčasne celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (ktorá sa podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ vypočítava na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere) v zmluve nie je uvedená správne, keď je uvedená sumou 3.023,70 eur, správne by mala byť vo výške 3.024,60 eur (120 splátok á 22,43 eur /splátka bez poistenia/, t.j. 2.691,60 eur + poplatok za vedenie úverového účtu 300 eur + poplatok za poskytnutie úveru 33 eur).

8. Podľa názoru okresného súdu je ale rozhodujúce, že výške celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (3.024,60 eur) vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy zodpovedá RPMN vo výške 22,95 %, čo znamená, že celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť uvedenej v zmluve sumou 3.023,70 eur musí zodpovedať RPMN len o málo nižšia než je 22,95 %, pričom v zmluve je RPMN úveru vo výške 18,78 %. Je tak preukázané, že výška RPMN je v zmluve uvedená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne, pretože je v skutočnosti nepochybne vyššia než 22 %, t.j. značne vyššia než v zmluve.

9. Okresný súd zistil minimálne dva dôvody spôsobujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, a to nesprávne uvedenú celkovú výšku úveru a nesprávne, v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne uvedenú výšku RPMN. Z týchto dôvodov uzavrel, že úver je bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ v znení účinnom ku 14.1.2012 a žalobe v prípade tohto požadovaného nároku vyhovel.

10. V následnom postupe sa zaoberal hodnotením, či má žalobkyňa nárok na zaplatenie sumy 835,74 eur. Podľa jej tvrdení zaplatila ku dňu podania žaloby na úver sumu celkom 2.252,74 eur a z listinného dokladu predloženého žalovaným vyplývajú úhrady do 28.5.2020 v celkovej výške 2.448,94 eur, z uvedeného je podľa názoru súdu preukázané, že žalobkyňa už splatila dohodnutú istinu úveru. Ďalšie platby nad rámec sumy 1.450 eur tak predstavujú bezdôvodné obohatenie z titulu plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu podľa § 451 Občianskeho zákonníka, pretože ide takmer výlučne o poplatky (za poskytnutie úveru, za vedenie účtu a za upomienky - listiny na č.l. 42 - 45 spisu) a o úroky z úveru.

11. Okresný súd žalovanou stranou vznesenú námietku premlčania peňažného dlhu vyhodnotil za čiastočne opodstatnenú. Túto právnu otázku posúdil podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vychádzal z dvojročnej premlčacej lehoty, v uvedenej súvislosti sa riadil aj právnym názorom Krajského súdu v Žiline prijatým v rozhodnutí sp. zn. 10CoCsP/14/2020 zo dňa 13.8.2020, ním už konštatované, že „ak okresný súd za bezdôvodné obohatenie považoval len tú časť splátok žalobkyne, ktorá pripadala na úrok z úveru, tak nepostupoval dôsledne, keď bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru je potrebné vnímať v celom kontexte úverového vzťahu, t.j. všetko, čo bolo zaplatené a od okamihu, kedy súhrn dovtedajších platieb/splátok dosiahol istinu, predstavuje plnenia bez právneho dôvodu. Inými slovami, nebolo potrebné pri týchto „neskorších splátkach“ prostredníctvom rozčlenenia splátky na splátku istiny a splátku úveru zisťovať, ktorá časť z týchto platieb pripadala na istinu a ktorá na úroky, keďže v celom rozsahu sa jedná o platby na ktoré už nemal veriteľ nárok.“ Podľa výpisov z účtu, ktoré žalobkyňa pripojila k žalobe, v období po 20.5.2018 žalovanej zaplatila na základe inkasa splátok úveru sumu spolu vo výške 585,12 eur, práve túto tzv. nepremičanú časť okresný súd priznal žalobkyni a vo zvyšku žalobou uplatnenú istinu z dôvodu premlčania (v dôsledku účinne vznesenej námietky žalovanou) zamietol.

12. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Konštatoval úspech žalobkyne v časti o priznanie sumy 585,12 eur, úspech žalovanej v časti rozdielu do sumy 864,23 eur a zastavená časť konania v sume 28,49 eur je v dôsledku procesného zavinenia žalobkyne. Tak ustálil úspech žalobkyne v spore v rozsahu 67,7%, úspech žalovanej 32,3%, čistý úspech žalobkyne v rozsahu 35,4% a zodpovedajúco tomuto čistému úspechu priznal jej súd nárok na náhradu trov konania.

13. Voči rozsudku - čo do výroku II., III. a do súvisiaceho výroku o náhrade trov konania - výrok V. sa odvolala v zákonnej lehote žalovaná, domáha sa zmeny rozsudku, v rámci nej zamietnutia žaloby.

14. Potvrzuje uzatvorenie zmluvy dňa 14.1.2012 o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexi pôžička“. Nestotožňuje sa ale s konštatáciou okresného súdu o nesprávne uvedenej výške poskytnutého úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ (odkazuje odvolateľ na argumentácie v odseku 26 - 30 v dôvodoch

rozhodnutia). Vychádzajúc z obsahu zmluvy žalovaná označuje za zrejme, že žalobkyňa si ako formu splácania úveru, vrátane všetkých peňažných záväzkov, ktoré jej zo zmluvy vznikli, zvolila formu inkasa z účtu uvedeného v záhlaví zmluvy (čl. I bod 2. na štvrtej strane zmluvy), hoc mala možnosť si pri uzavretí zmluvy zvoliť iný spôsob úhrady splátky úveru a jednotlivých poplatkov ako formu inkasa. Poplatky, ktoré bola žalobkyňa povinná podľa uzatvorenej zmluvy platiť sú prehľadne, zrozumiteľne a transparentne uvedené v samostatnom čl. I bod 7. zmluvy, jasne označenom ako „Poplatky platné podľa cenníka C., a.s. ku dňu jej uzavretia“. V súlade s výberom žalobkyne sa realizovalo inkaso poplatku za poskytnutie úveru na ťarchu osobného účtu dňa 16.1.2012 v zmysle čl. I bod 7. zmluvy, v ktorom splatnosť poplatku za poskytnutie úveru bola dohodnutá najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru. Záver súdu o tom, že žalobkyňa nikdy nemala k dispozícii fyzicky sumu 1.450 eur, ale len sumu 1.417 eur, hodnotí žalovaná za predčasný a najmä nesprávny, je názoru, že práve naopak, z predloženej platobnej histórie je bez pochybností zrejme, že úver bol poskytnutý vo výške deklarovanej v zmluve. Ak by aj žalobkyňa zaplatila individuálne dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru napr. v hotovosti z vlastných zdrojov pri čerpaní úveru, aj v takomto prípade by jej bol poskytnutý úver vo výške 1.450 eur a zaplatila by dohodnutý poplatok vo výške 33 eur. Žalobkyni ale bol poskytnutý na účet úver v plnej výške 1.450 eur, pričom z dôvodu dohody inkasa dohodnutých poplatkov bolo inkaso realizované a poplatok bol takýmto spôsobom zaplatený. Ak by inkaso nebolo dohodnuté, bolo by len na rozhodnutí žalobkyne, či by poplatok zaplatila z prostriedkov úveru, alebo z vlastných zdrojov. Skutočnosť, že na účet žalobkyne bola pripísaná suma vo výške 1.450 eur a následne zrealizované dohodnuté inkaso poplatku za poskytnutie úveru automaticky neznamena, že uvedený poplatok bol zaplatený z prostriedkov úveru a z akého dôvodu nemohol byť hrazený z vlastných prostriedkov žalobkyne, ktoré sa v tom čase nachádzali na uvedenom bankovom účte. Ak by aj tento poplatok bol hrazený z prostriedkov úveru (čo nebolo v konaní preukázané) - nie je to zákonom, ani dohodou strán sporu zakázané a preto nie je zrejme sankcionovanie veriteľa zo strany súdu, kedy ten splnil všetky povinnosti, ktoré mu zákon ukladá a preukázateľne poskytol žalobkyni úver v dohodnutej výške, v sume 1.450 eur. V súhrne uvádzaného odvolateľ zotrváva na tom, že zmluva obsahuje správny údaj o výške poskytnutého úveru. Za nesprávny aj nepreskúmateľný hodnotí odvolateľ názor súdu o nesprávne uvedenej výške RPMN v neprospech spotrebiteľa. V tejto časti zazlieva súdu, že nešpecifikoval vôbec v odôvodnení rozsudku akým spôsobom dospel k matematickým výpočtom RPMN vo výške 22,95 %. Jediný zákonný výpočet RPMN je podľa vzorca, ktorý tvorí prílohu č. 2 ZoSÚ, pričom RPMN v zákonnej výške predstavuje po dosadení údajov do uvedeného vzorca 18,78 %.

15. Aj odchýlky pri posudzovaní údajov o RPMN sú zanedbateľné, preto nemožno hovoriť o zavádzaní alebo klamaní spotrebiteľa, rovnako to platí aj v prípade údajov o celkovej čiastke, ktorú mala žalovaná zaplatiť. Totožnú otázku riešil Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí pod sp. zn. 3Co/232/2019 z 13.2.2020, vo vzťahu k nej konštatoval, že posudzovaná zmluva o úvere obsahuje aj náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. a v danej veci nie je možné aplikovať sankciu upravenú v § 11 spočívajúca v nepriznaní nároku veriteľa na úroky a poplatky.

16. V otázke hodnotenia RPMN nie je z rozhodnutia zrejme, z akých výstupných údajov súd vychádzal pri prijatom závere. Ak by aj existovala minimálna odchýlka v časti stotín RPMN nepresahujúca ani jedno desiatinné miesto, jednalo by sa o zjavne neprimeranú sankciu pokiaľ by súd vyhodnotil z tohto dôvodu úver za bezúročný a bez poplatkov.

17. Podporne poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C 42/15 z 9.11.2016, na v ňom judikovaný záver, že porušenie povinnosti veriteľa môže byť podľa vnútroštátnej právnej úpravy sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky, avšak takáto sankcia je primeraná len pri takom porušení povinností veriteľa, ktoré môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, napríklad neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, počtu a frekvencie splátok, neuvedenie prípadnej existencie notárskych poplatkov, požadovaných záruk a poistenia. Za primerané by sa nemalo považovať, ak pre neuvedenie niektorých náležitostí, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, sa bude v súlade s vnútroštátnou úpravou uplatňovať sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo bude vyvolávať voči veriteľovi závažné následky. Prihliadnuc k obsahu zmluvy je podľa žalovanej nespochybiteľné, že žalobkyňa mala jednoznačnú možnosť rozpoznať rozsah svojho záväzku, v dôsledku čoho je aplikácia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru neprimerane prísna.

18. Žalovaná neakceptuje ani záver súdu o bezdôvodnom obohatení sa na úkor žalobkyne. Zdôrazňuje, že od žalobkyne titulom úveru prijala len platby na ktoré existoval hmotnoprávny nárok a k naplneniu

ani jednej zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia v súdnej veci nedošlo. Napokon aj ochrana spotrebiteľa musí mať svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa (cituje žalovaná z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky, sp.zn. 23Cdo 1201/2009).

20. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu sa pridrižiava svojej žaloby, stotožňuje sa so závermi rozhodnutia, ktoré žiada potvrdiť z dôvodu vecnej správnosti. Ak žalovaná spochybňuje správnu výšku RPMN vypočítanú súdom, tak nech si RPMN vypočíta a výsledok vyjde tak isto, ako uviedol súd v rozsudku podľa vstupných údajov v zmluve. Čo sa týka výšky úveru, resp. skutočnej výšky úveru, ktorú mohla čerpať, žalobkyňa argumentuje rozsudkom Súdneho dvora z 21.4.2016 v prípade Radlinger, Radlingerová/FINWAY a.s., vec C-377/14, keď článok 3, písm. I., článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.

21. Žalovaná strana v následnej písomnej reakcii zotrvala v plnom rozsahu na podanom odvolaní.

22. Žalobkyňa v ďalšom písomnom podaní uplatnenom cestou splnomocneného zástupcu reaguje v rovine právnej aj v skutkovej totožne ako v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej.

23. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podala na to oprávnená procesná strana, proti rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupujúc podľa § 387 ods. 1 CSP v aplikácii s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 v odvolaniach napadnutých výrokoch (II., III., V.) a ďalších výrokov (I., IV.), ktoré odvolaním napadnuté neboli, sa nedotýkal.

24. Odvolací súd odvolaniu žalovanej nemohol vyhovieť.

25. Hneď v úvode konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, z vykonaných dôkazov zistil riadne aj skutkový stav a právnu vec účastníkov posúdil v súlade s právom.

26. Súd prvej inštancie dal komplexné odpovede na všetky riešené skutkové otázky podstatné v spore, uviedol konkrétne ustanovenia právnych predpisov v zmysle ktorých pri právnom posúdení veci sa riadil (odvolací súd na súdom prvej inštancie aplikované právne ustanovenia aj odkazuje) náležite objasnil, ktoré individuálne súvislosti považoval za určujúce pri konštatovanom závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

27. Okresný súd v písomnom odôvodnení rozhodnutia obšírne objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia, zodpovedal ktoré námietky účastníkov a ako riešil a aj z uvedeného aspektu je realizované základné právo účastníkov na spravodlivé súdne konanie (viď napr. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I ÚS 117/05). Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s písomným odôvodnením rozhodnutia a iba v záujme zvýraznenia jeho vecnej správnosti sa vyjadruje k zásadným otázkam významným pre potvrdenie meritórneho rozhodovania súdu.

28. V súdnej veci je nesporné, že dňa 14.1.2012 uzavretím zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexi pôžička „ (ďalej iba „ zmluva „) účastníci založili spotrebiteľský právny vzťah, na základe predmetnej zmluvy žalovaná poskytla žalobkyňi spotrebiteľský úver / pôžičku. Žalobkyňa žalobou uplatnené peňažné nároky bezprostredne vyvodila z právneho vzťahu spotrebiteľského charakteru z tohto dôvodu súdny prieskum či posudzovaná spotrebiteľská zmluva má/spĺňa povinné (obligatórne) náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. I b) Z.č. 129/2010 Z.z v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy bol náležitý a v medziach označenej právnej normy.

29. V zmluve výška poskytnutého úveru/pôžičky bola uvedená sumou 1 450 eur. Hoc sa žalovaná strana bráni, že táto suma na konkrétne vyšpecifikovaný účet žalobkyne bola odovzdaná, nemožno s ňou súhlasiť, lebo ak aj bola na účet pripísaná, v zápätí z nej žalovaná zinkasovala, „ ihneď vzala späť „ sumu

poplatku - 33 eur, teda reálne žalobkyňa disponovala nie sumou 1 400 eur úveru, ale sumou 1417 eur úveru krátenou o zinkasovaný poplatok. Takýto postup žalovanej rozhodne nepotvrďuje, že žalobkyni úver žalovaná reálne poskytla vo výške dohodnutej sumy v zmluve o to viac, keď uvedený postup iba potvrďuje, že prioritným záujmom dodávateľa (veriteľa) bol ekonomický profit - prioritne a ihneď získať poplatok, ktorý sa ale mal splácať v rámci nákladov spotrebiteľa súvisiacich s poskytnutím úveru v priebehu trvania celého zmluvného vzťahu. Za tejto situácie je preukázané, že žalobkyňa disponovala reálne sumou úveru iba vo výške 1 417 eur a ak v zmluve bola výška úveru uvedená sumou 1 450 eur bola uvedená nesprávne. Je ustálenou rozhodovacou súdnou praxou v obdobných spotrebiteľských sporoch, že v prípade nesprávnej zmluvnej náležitosti obligatórneho charakteru nastupuje dôsledok jej absencie, čo vyúsťuje do konštatovaného záveru aplikáciou ustanovenia § 11 ods. 1 Z.č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako to správne uzatvoril aj okresný súd.

30. Keďže už tento dôvod založil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, odvolací súd v prípade tzv. druhého dôvodu - nesprávny údaj (nesprávna výška) RPMN uvedená v zmluve, už iba v celom rozsahu odkazuje na písomné dôvody rozhodnutia okresného súdu a sa s nimi stotožňuje v celom rozsahu.

31. Ani ďalšie odvolacie argumentácie žalovanej strany neboli spôsobilé narušiť vecnú správnosť rozhodovania okresného súdu v merite veci.

32. I v bezprostredne súvisiacom výroku o náhrade trov konania účastníkov prijal okresný súd relevantný záver. Zohľadnil správne pomer úspechu/ neúspechu strán v spore, čistý úspech žalobkyne ustálil v správnom rozsahu a zodpovedajúco čistému úspechu jej priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania.

33. Na základe konštatovaných súvislostí odvolaniu žalovanej nebolo možné vyhovieť.

34. Odvolací súd sa nedotýkal rozsudku v odvolaní nenapadnutých výrokoch.

35. Žalovaná nebola úspešná v odvolacom konaní, úspešnou účastníčkou bola žalobkyňa ktorej podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v celom rozsahu.

36. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.